

Marias liv (XV): Vid Jesu kors

”Vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala” (Joh 19:25). Så beskriver Evangeliet den händelse som betraktas i det 15:e avsnittet av ”Marias liv”.

2011-04-25

Nästan tre år har gått sedan Jesu första mirakel i Kana i Galileen. Evangeliet nämner knappt Vår Fru under denna långa tid. Vid vissa tillfällen kan hon ha varit med bland

de kvinnor som följde med Kristus på hans vandringar (jfr Luk 8:1-3) Icke desto mindre nämner evangelisterna hans Moders närvaro endast en gång, när hon kom tillsammans med andra släktingar och bad att få se honom. Eftersom de på grund av folkmassan inte kunde gå in i huset, där Jesus uppehöll sig, talade de om att de var där och bad att få se honom. Vår Herres svar var tydligt: *"Vem är min mor och mina bröder?"* Han såg på dem som satt runt omkring honom och sade: *"Det här är min mor och mina bröder. Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor"* (Mark 3:33-35). Detta var de största möjliga lovorden om Vår Fru, den personen som bäst uppfyllde den gudomliga Faderns vilja.

Evangeliernas tystnad får oss att anta (såsom Påven Johannes Paulus II sade i sin Mariakatekes), att Vår Fru vanligen inte följde med sin Son på hans färder omkring Palestina.

Maria följde honom på avstånd, även om hon andligen var förenad med honom varje ögonblick, mycket närmare än lärjungarna och de heliga kvinnorna. I alla fall klargör Johannes, att hon var i Jerusalem under sin Sons slutliga påskhögtid. Vår Fru kan ha varit i den Heliga Staden vid liknande tillfällen, men evangelisten nämner det speciellt nu och i samband med Försoningsoffret: *Vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala* (Joh 19:25). Precis efter det redovisar han de ord som Kristus sade till sin Mor och till honom – ord av oändlig betydelse.

Att här, vid det yttersta ögonblicket av Förlossningen, se vår Herres ord enbart som en sons bekymmer för sin mor som han lämnar, skulle innebära, att man går miste om det väsentliga. Vi kan här snarare finna en av nycklarna till förståelsen av

Vår Frus roll i frälsningsarbetet.
Redan i Kana hade Jesus klargjort, att Marias moderliga mission i Nasaret under åren av hans fördolda liv skulle förlängas i Kyrkans nya familj. Nya studier i läran om Maria betonar (såsom Kyrkans ordinarie Läroämbete också har bekräftat), att vi har framför oss här en ”uppenbarelsescen”, typisk för fjärde Evangeliet, *Tecknens Evangelium* framför alla andra. Jesus kallar sin Moder Kvinna, som i Kana i Galiléen och säger med hänsyn till den älskade lärjungen: *Kvinna, där är din son* (Joh 19:26). Sedan ser Kristus på Johannes och säger: *Där är din mor* (Joh 19:27).

Varken Maria eller Johannes kallas vid namn. Maria är den nya Eva, som, förenad med den nye Adam och underordnad Honom, kallas att förena sin moderliga medling med förlossningen. Och evangelisten är närvarande som den trogne

lärjungen som representerar alla som kommer att tro på Kristus till tidens slut. Vår Herres ord – Guds ord och därför skapande som vid världens begynnelse – gör vad de tillkännager. Från det ögonblicket är Maria Moder till alla som skall komma till Kyrkan: Mater Ecclesiae, som Paul VI kallade henne vid slutet av AndraVatikankonciliet. Hennes sköte kommer att bli fruktbart med ett nytt moderskap, ett moderskap som blir andligt men verkligt. Och det kommer att bli smärtsamt, därför att den gamle Simeons profetia fullkomnas bokstavligen: *Också genom din egen själ skall det gå ett svärd* (Luk 2:35).

Dessutom uppkom i lärjungens hjärta medvetandet om att han verkligen var ett barn, en bror till Jesus och son till samma Moder. Så som Johannes tillägger: *från den stunden tog lärjungen henne hem till sig* (Joh 19:27). Det betyder, att han

tog henne till sitt inre liv, räknade henne, som en riktig Moder, till sina värdefullaste ägodelar. Från den stunden till ögonblicket av den Heliga Jungfruns *Dormition* (hennes insomnande i Herren) skulle Johannes aldrig bli skild från henne.

Först efter att ha givit lärjungen till Modern och Modern till lärjungen kunde Jesus säga, att allt var fullbordat, som Johannes uttryckligen berättar för oss. Efter att säga *Jag är törstig*, för att fullfölja Skrifterna (en törst framför allt för själar), utropar Jesus med hög röst: *consummatum est!* allt är fullbordat. *Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande* (Joh 19:30).